

ARS MAGNA

2016

Sisällys

30-lukulaisen mietteitä tänään.....	3
Utsjoen kirkkotehtiin jouluihme 1920-luvulla.....	4
Kaikella rukouksella ja anomisella, kiitoksen kanssa.....	6
Ars Magna: Nimen taustaa.....	7
Askelia aikuisuuteen.....	8
Mitä tehdään vai miten tehdään?.....	10
Linnut taiteessa.....	13
Luostarikeskuksen toiminta Lammilla rakentuu talkoovoimin.....	14
Kastemaljat Lahden Ristinkirkossa syksyllä 2015.....	15
Taide uskon ilmentäjänä.....	16
Kristillisen taideseuran vuosikokous ja vuosijuhla.....	18
Kristillinen taideseura pähkinänkuoressa.....	19

Ars Magna 2016

Julkaisija: Kristillinen taideseura ry, perustettu 1919, www.kristillinentaideseura.fi

Ilmestyminen: vuosijulkaisu, 41. vuosikerta

Päätöimittaja: Antero Polso, antero.polso@kva.fi

Toimitustyöryhmä: Veijo Muroke, Antero Polso, Arto Vuorela

Ulkoasu: Pekka Rahkonen

Näytekappaleet: tiedotusvälineet, kirjastot, oppilaitokset, taide- ja kulttuurialan järjestöt

Osoitteenmuutokset: paikallisyhdistysten kautta

Lehti on painettu ilman kloorikaasua valkaistulle paperille.

Painopaikka: Newprint Oy, Raisio 2016, ISSN 1237-2714

Kannen valokuva: Sinitäinen talvisessa
koivussa, kuvaaja Erkki Kallio

30-lukulaisen mietteitä tänään

Martta Juuti

**Suomi oli hiljattain itsenäistynyt. Se opetteli valtiona oloa.
Noista ajoista on pian 100 vuotta.**

30-luvulla syntyneen mieleen jäivät onnelliset hellekesät, jotka mahdollistivat uuden viljelyskasvin, vehnän. Helsingin olympialaisia oli hauska odotella. Ilmassa väreili toiveikkaus, vaikka elintaso kotosikin toivottoman hitaasti.

Taustalla väijyi kuitenkin jotain ahdistavan tummaa. Aikuiset kuiskailivat, kuinka maailmaa jaetaan salassa etupiireihin. Pienten valtioiden yli saatetaan kävellä. Kesällä 1939 todellisuuden tajuavat vapaaehtoiset riensivät linnoittamaan itärajaa. Nuoret miehet liittivät tulevaisuudensuunnitelmiinsa sodan epätoivottavan mahdollisuuden.

Marraskuun viimeisenä alkaa todella tapahtua. Istutaan hämärässä pirtissä kun ovi aukeaa ja sisään työntyy kotkalaisen Daniel-sedän perhe. "Sota on alkanut, Helsinkiä pommitettu. Kotka voi olla seuraava kohde. Oli pakko lähteä."

Suurperheen pääluku kasvaa hetkessä neljällä, ollen nyt tasan 15. Kookas maalaistalo tarjoaa tulijoillekin suojaa, poikkeusolojen pitkittyessä myös riittävästi ravintoa.

Onko tässä mitään tälle päivälle ominaista? Ainakin sotaa pakenevien massavaellus, joka on yllättänyt meidät.

Olemme saaneet pohdittavaksi monta kiperää kysymystä. Miten suhtautua tulijoihin, joita näyttää riittävän? Vaan riittävätkö meidän voimavaramme? Joku saattaa jäädä pohtimaan sellaistaikin, että hyvähän se on tulla valmiille, kun on ollut menneisyydessä niitä, jotka ovat nostaneet elintason näinkin korkealle.

Suomalainen on oppinut selviytymään. Satojen vuosien aikana on tultu sinuiksi niin luonnon kuin kulloisenkin vallanpitäjän kanssa.

Lienee siis viisainta etsiä rauhassa vastauksia kiperiin kysymyksiin, ehkä kysyä yhteistyökumppaneita luotettavista naapureista.

Kuinka määrittelikään Kristillisen taideseuran perustaja Hilja Haahti seuran tavoitteet lähes 100 vuotta sitten: isänmaa, kristillisuus, taide. Se oli hänen tapansa rakastaa tätä maata. Tehokas tapa olikin, sen olemme vanhoja asiakirjoja selatessa todenneet.

Taideseuran taipaleelta Utsjoen kirkkotekstilien jouluhme 1920-luvulla

Raija Seppänen, Utsjoen ruustinna

Tarina alkaa kajaanilaisen **Linnan lukion** taidehistorian opinnoista 1970-luvun alussa. Silloin kiinnostuin taiteesta lehtori **Vanaksen** oppissa.

Vuosikymmenten jälkeen seisoin Suomen ja Euroopan unionin pohjoisimman kirkon alttarin äärellä. Katselin saamen värein koristeltuja kirkkoteksteilejä. Kyselin Arto-puolisoltani, millaisia teksteilejä oli ennen näitä nykyisiä. Hänellä ei ollut tähän vastausta eikä tietoa.

Kiinnostuin Utsjoen vuonna 1843 valmistuneen pappilan historiasta. Pohdin katsellessani pihapiiriä ja vanhaa rakennusta, ketkä ovat asuttaneet pappilaa ennen meitä ja ketkä emännöineet näissä huoneissa. Utelin tietoja kirkkoherroista, joiden kuvia katselimme Utsjoen kirkon sakastissa. Keitä olivat heidän puolisonsa? Tähän löytyi arkistosta ja pappien matrikkeleista hataria tietoja, mutta lähinnä faktaa vain papeista. Puolisot olivat jääneet vähälle huomiolle, joten olin niukkojen tietojen varassa. **Maria Garvolian** elämäntarina kyllä tunnettiin kirjoitusten vuoksi hänen asuttuaan pappilassa 1700-luvun puolivälissä.

Arkistossa oli jotain minulle uutta, mikä kiinnosti. Ruustinna **Kyllikki Ahola** oli kirjoittanut Kotiliesi-lehteen (1929) puutarhan hoidosta. Kädessäni oli hie-man tietoa pappilan arjesta. Tämä ei auttanut alttarivaateasioissa. Tapahtui jälleen posti-ihme: se kuljetti kirjeen **Riitta Paulsenilta** kesällä 2015. Ruustinna-Ahola oli kirjoittanut 1927 kirjeen Kristillisen Taideseuran johtokunnalle pyytäen lahjoituksena kirkkoteksteilejä Utsjoen kirkkoon. Upeaa!

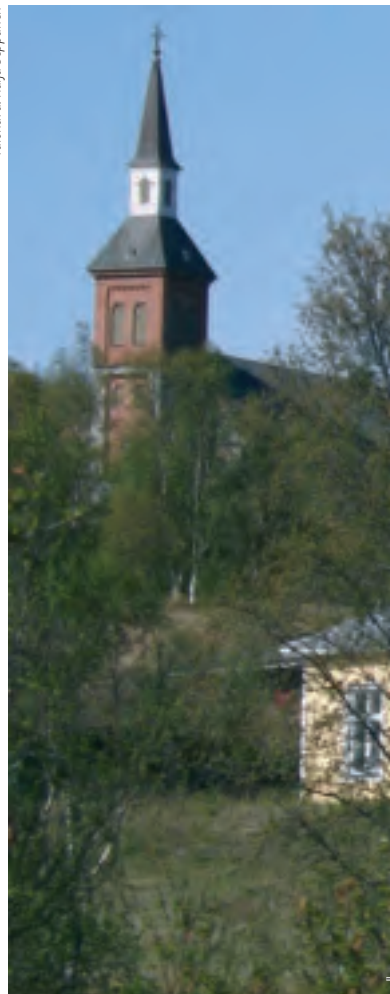
Tästä kirjoituksesta löysin tiedon Kristillisestä taideseurasta. Avasin tietokoneen ja nettiin. Sain tietää seurasta ja löysin Ansa Kirjavaisen yhteystiedot. Kädet vapisten lähetin sähköpostia ja toivoin saavani vastauksen. Odotin kuumeisesti, ja siinä se oli, Ansan vastaus! Nyt oli aika kysellä lisää ruustinna Aholan kuvauksesta Utsjoen kirkon kirkkotekstilien perään. Jännittävää!

Kirjeessään taideseuralle Kyllikki Ahola oli kertonut Utsjoen tunturin kupeessa seisovasta, suuresta kivikirkosta, jossa oli kynttiläkruunu, pari kynttilänjalkaa ja jonne oli lahjoitettu alttaritaulu.

”Mutta alttari ja saarnatuoli ovat aivan paljaat ja kuinka hauskemmalta se näyttäisikään, jos alastonta alttaria olisi peittämässä kaunis alttarivaate!” (Kotiliesi 27.1.1927).

Kyllikki Ahola jatkoi kirjoitustaan: ”... on jouluatto tunturipappilassa, silloin saapuu peskipukuinen postimies pororaitoinen juuri jouluatoksi, heittää ison postipussin lattialle, se aukaistaan, ja siellä on iso mahtava paketti, jota ei voi avata, koska tuntuu kuin joulusiunaus olisi astunut tunturipappilaamme.”

valokuva: Raija Seppänen

Kyllikki-ruustinna sai joululahjan: "... hän kompuroi pimeässä paketin kanssa kirkkoon pitäen aarrettaan sylissä, ympärillä äärettömät tunturit, kuullen enkelien laulavan Kunnia Jumalalle korkeudessa maassa rauha ihmisille. . . miten kauniilta nuo käsityöt näyttävät." Ihastuksella saamea puhuvat seurakuntalaisetkin ottivat vastaan uudet kirkkotekstiilit, alttarin kaunistukset. Ihmeellistä !

Ansa Kirjavainen lähetti seuraavaksi kopion kirjoituksesta **Kaunistusta tunturikirkkoon** teoksesta **Kauneuden lähteille**, Kristillisen Taideseuran kymmenvuotisjuhlajulkaisu (1929). Huomasin että siinä kerrottiin pienellä prantilla "Me, jotka jouluna 1927 olimme Utsjoen kirkossa... kiitollisuudesta kertovat lapinpuukot ja papinrouvan terveiset Lapista . . . ovat muistona Kristillisen Taideseuran arkistossa."

Kysyin, ketkä me ja mitkä puukot?

Tähän aloin Ansan avulla etsiä ratkaisua kesällä 2015, missä alttarivaatteiden kiitosdokumentit voisivat piileskellä lähes 80 vuoden jälkeen? Jäin siis pohtimaan Kristillisen Taideseuran merkitystä Utsjoen vuonna 1853 valmistuneen kivikirkon ja -salin taidehistoriaan ja samalla seurakuntalaisten kokemaan kristilliseen elämään. Mikä merkitys on kirkkotaiteella ja -käsitöillä on kristillisen sanoman edistäjinä?

Tästä voimme Ansa Kirjavaisen kanssa kirjoittaa myöhemmin, onko salaisuus selvinnyt. Salaperäistä !

Pappilassa kivikirkon suojassa marraskuussa 2015

C. L. Engelin suunnittelema Utsjoen pappila.

Kaikella rukouksella ja anomisella, kiitoksen kanssa

Crescendo on tunnustusten välinen kristillinen organisaatio, joka tekee työtä klassisen musiikin ammattilaisten ja opiskelijoiden keskuudessa.

Järjestö sai alkunsa Baselissa Sveitsissä vuonna 1985 ja toimii nyt 40 maassa. Crescendo rohkaisee kristittyjä Suomesa rukoukseen taide-, kulttuuriajalojen sekä median puolesta. Filippiiläiskirjeen 4. luvussa lausutaan rukoilijoille:

Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

valokuva: Pirjo Mäkinen

valokuva: Pirjo Mäkinen

Crescondon tukeman Kigalin musiikkikoulun lapsia Ruandassa.

Ars Magna: Nimen taustaa

Heikki Kirjavainen

Kristillisen Taideseuran julkaiseman lehden latinankielinen nimi, *Ars Magna*, on oiva valinta. Nimi tarkoittaa ”suurta taidetta” tai ”suurta taitoa” ja sillä on pitkä ja mielenkiintoinen aatehistoriallinen tausta.

”Suuri taide” liittyy alun perin **Platonin** (427-437 e.Kr.) dialogissa **Timaios** esittämään ajatukseen, että koko universumi on luojajumalan (demiurgin) taideteos. Kirkkoisät liittyivät tähän ajatukseen korostamalla, että Jumala on luonut kaiken tyhjästä oman hyvän ja kauniin tahtonsa mukaan. Kristillisen teologian edustaman estetiikan keskeiseksi ideaksi muodostui, että kauneus ja oleva liittyvät toisiinsa. Silloin kun inhimillinenkin taide pystyy kuvaamaan sitä, mitä todellisuus pohjimmiltaan on, se on ”suurta taidetta”, joka heijastaa Jumalan luomisajatuksia. Tällainen esteettinen ajattelutapa näkyy puhtaasti keskiajan goottilaisissa kirkkoarkkitehtuurissa.

Keskiajan filosofisessa ajattelussa tapahtui kuitenkin ratkaisevia muutoksia, jotka vaikuttivat siihen, miten todellisuudesta ajateltiin saatavan tietoa. Muutoksilla luotiin tausta luonnontieteitten synnylle. Eräs tältä kannalta mielenkiintoinen ajattelija oli sydänkeskiajalla **Mallorca** elänyt **Raimundus Lullus** (1232-1315). Hän julkaisi vuonna 1305 teoksen **Ars magna**, jota on pidetty nykyaikaisen tietojenkäsittelyopin varhaisena esikuvana. Teoksessaan Lullus kehittää menetelmän, jonka avulla harhaoppien kanssa väittelevä kristitty voi ratkaista minkä tahansa kristinuskoa koskevan ongelman vain yhdistelemällä erilaisten argumenttien rakenteita. Tähän tarkoitukseen Lullus jopa kehitti eräänlaisen mekaanisesti toimivan kiekon, jota voisi pitää

alkeellisena tietokoneena. Kiehtovinta Lulluksen ajattelussa on kuitenkin orastava ajatus siitä, että universumi on matemaattinen: Jumala on suuri matemaatikko. Juuri todellisuuden matemaattisen rakenteen ajatukseen tarttuivat monet myöhemmät käännteentekevät ajattelijat, erityisesti **Gottfried Wilhelm Leibniz** (1646-1716) ja **Charles Sanders Peirce** (1839-1914).

Nimessä *Ars Magna* yhdistyy siis ajatus todellisuuden harmonisesta rakenteesta, kauneudesta ja matemaattisesta lainalaisuudesta. Ehkä meidän kaoottisena aikakanamme ei olisi pahitteeksi muistuttaa noista kolmesta kestävästä arvosta.

”Kauniissa säännöllisyydessä ja järjestyksessä, jonka kautta hahmotamme maailman, Herra, me ymmärrämme ja arvostamme suuren viisautesi, voimasi, oikeudenmukaisuutesi ja armonsi sekä kaikki muita hyveet.”

- Raimundus Lullus (1232-1315)

Mikkelin poikateatteri

Askelia aikuisuuteen

Elvi Toivonen

Poikateatteri aloitti toimintansa Mikkelissä syksyllä 2008 Suomen Kulttuurirahaston ja Etelä-Savon taidetoimikunnan hallinnoiman kolmivuotisen Myrskyhankkeen turvin.

O hjaanana on toiminut **Katariina (Kati) Kinnunen**. Kati työskentelee Mikkelin lukion äidinkielen ja ilmaisutaidon opettajana. Hän toivoi saavansa ujutkin pojat ilmaisemaan itseänsä teatterin keinoin. Näin sai alkunsa Poikateatteri.

Haastatelimme kahta poikateatterilaista. Ensimmäisen vuoden poikateatterilainen **Edvin Ehrnrooth**, 16, on harrastanut teatteria Mikkelin Kansalaisopiston teatteriryhmässä kolme vuotta. Hän on soittanut pianoa 7 vuotta.

Kasper Hultkonen, 19, on ylioppilas ja ollut poikateatterissa koko lukion ajan. Hän suorittaa siviilipalvelustaan Mikkelin Teatterissa ja on toimii nyt Poikateatterin apulaisohjaajana. Kasper pyrkii vuonna 2016 Teatterikorkeakouluun. Yläasteella hän aloitti rumpujen soiton, myöhemmin tulivat mukaan basso ja kitara. Aikaa riittää myös seurakuntanuoriin. Nuorten mielestä nuorisopastori **Heikki Karasti** on yhä ajan hermolla, vaikka aloitti nuorisopastorina 70-luvulla.

Molemmat haastattelemamme pojat ovat musikaalisia, mutta Katin mukaan mitään pääsyaatimuksia ei ole ja hän ottaa kaikki halukkaat mukaan.

Näytelmät syntyvät yhteistyössä. Kati antaa teeman, mutta sanoitus, musiikki ja yhteensovitus tulevat pojilta. Molemmat haastatellut pojat kertoivat teatterin antaneen heille paljon. Edvin on jo nyt saanut avoimuutta ja yhteisöllisyyttä. Ryhmään sulautuminen oli helppo, koska Poikateatterissa ilmapiiri on avoin ja rehellinen. Kasper kertoi, että musiikin harrastus on syventynyt Poikateatterin ansiosta.

Ajankohtaisia teemoja

Poikateatterin teemat nousevat ajankohtaisista asioista. Pojat haluavat näyttää omat tunteensa ja toiveensa. He kritisoivat aikuisten maailmaa, sen itsekkyyttä ja epäreilua. Kaupungissamme satsataan suuria summia urheiluhalliin, mutta kaupunki ei juurikaan anna tukea Poikateatterille. Miksi näin? Eivätkö henkiset harrastukset tulisi olla samanvertaisia ruumiin kulttuurin kanssa?

Harjoituspaikaksi on osoitettu koulun pohjakerroksessa oleva pieni tila. Poikateatteri on toiminut räväkästikin. Parantaakseen harjoitusmahdollisuuksiaan pojat valtasivat vanhan valssimyllyn kesällä 2013 Mikkelin keskustasta. Tempaus sai paljon näkyvyyttä ja katteettomia lupauksia paremmista harjoitus-tiloista.

Poikateatterin esitykset ovat suosittuja. Stipendit ja pääsymaksutulot ovat tarpeen esiintymismatkoja varten, useilla festareilla on onnistuttu hyvin. Kerran pojat ovat käyneet **Espanjassa** esiintymis- ja lomamatkalla.

Marraskuussa 2012 Poikateatteri sai opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämän **Lapsenpäivä-palkinnon** ministeri Arhinmäeltä. Perusteena oli merkittävä kulttuuriteko lasten ja nuorten taidekasvattajana.

Poikateatterilta on tulossa CD-levy. Kasper ja neljä muuta poikaa (**Jani Orbinsky, Leevi Tarkiainen, Jami Mattola ja Vili Lahikainen**) ovat suurimmaksi osaksi levyn takana.

Voimia kaikille

Kati, joka täyttää poikien mukaan aina vaan 25 vuotta, palkittiin Alianssi ry:n Nuori toimija- tunnustuksella lokakuussa 2014. Keväällä 2015 Etelä-Savon Kulttuurirahasto palkitsi Kinnusen henkilökohtaisella taidepalkinnolla.

Kati kertoo saavansa paljon Poikateatteri-harrastuksesta. Se on antanut voimia työhön ja yksityiselämään. Myös pojille teatteri on tärkeä ja auttanut menestymään koulussa. Ajatuksiin on tullut lentoa. Moni poika Kasperin tavoin on löytänyt elämäntehtävän Poikateatterin innostamana. Myös Edwin uskoo, että teatteri jossakin muodossa kuuluu hänen elämäänsä tulevaisuudessakin. Mikkelin lukio suhtautuu myönteisesti Poikateatteriin. Koulu kertakaikkiaan tarvitsee Poikateatteria!

valokuva: Mikkelin poikateatteri

Keholla millä hyvänsä, Mikkelin poikateatteri 2015. Ohjaus Katariina Kinnunen.

Mitä tehdään vai miten tehdään?

Arto Vuorela, Christian Artists Finland CAF ry

Sanontojen mukaan kaikki paitsi puutarhanhoito taikka purjehdus on turhaa - eivätkä nekään niin tärkeitä. Olisiko ennemminkin väliä sillä, *miten* toimimme kuin *mitä* puuhaamme elämässämme tai taiteessamme? Ilahdus voi johtaa pelastukseen, ennemmin kuin pahan maun jättäminen. Varoitus: artikkeli sisältää (vihollisen) juonipaljastuksia, (armo)tuotesijoittelua sekä nuoruudensynnin paljastuksen. Artikkeliki käsittelee taiteita myös julistustyössä, vaikka on hyvin tiedossa, ettei kaikki kristittyjen tekemä taide palvele erityisesti sitä.

Tavastia-klubin Lou Reed -muistotapah- tumasta kuulin, että eräs julkisuuden henkilö oli ollut hyvillään, että tapahtuma oli järjestetty, sekä siitä miten oli toimittu. Toteamus jätti miettimään, mitä kaikkea *toimintatapoihin* liittyy. Ensin tuli mieleen ammattimaisuus. Taidot, kumppaneiden ja kohderyhmän arvostaminen kunniaan. Toisekseen henki: minkä vuoksi tai millä mielellä, onko raha ainoa motiivi ja näkykö se innottomuutena? Tyyli, teot tai teokset kaipaavat joskus pisteeksi i:n päälle taustatietoa, sanoituksia tai sanoman.

Valokuva: Markus Lampola

Katuesiintyjät ovat kirjaimellisesti esillä ja katseiden alla arvioitavina. Artikkelissa mainittu draamaryhmä esittämässä sovitustaan Lähetysnuorten Light and darkness - näytelmästä Perjantai Kristukselle -toiminnassa Helsingin iltatorilla 80-luvun lopulla.

Niin, sanoma. Kun toimimme sekulaarissa maailmassa kristittyinä – vieläpä tahtoen tuoda vapaasti esille kristillistä sanomaa – kyseessä taitaa olla taitolaji. Onko se edes kaikkia varten? Eräät lähetystyöntekijät kokiivat asuneensa ikään kuin lasiseinäisessä kodissa, katseiden alla. Varokaamme siis.

Valokuva: christianartists.org

Christian Artists Seminar -työpajoissa ja ilta-konserteissa taiteilijat kouluttavat ja esittäytyvät laaja-alaisesti.

Kerran kesätoissa sosiaalisessa/julistavassa työssä menimme huonosti suunnitellen sotilaskotiin. Ovi- en avautuessa soltut laittoivat levyautomaatinkin soimaan. Ajattelin että hyvä opetus ja mietitään- pä uusiksi, kun myyjätär nykäisi töpselin irti että laulakaas. Tosi epäkiitollinen tilanne aloittaa. Yksi mies marssi ulos, ja ymmärsin häntä täysin. Häpe- ässä yritin soittaa ja laulaa niin hyvin kuin suinkin. Mutta tietänette: hienokaan taide ei auta, jos törttöily ratkaisee. Eikä minulla ollut sisua julistaa kassatädiltä kolikoita takaisin tai antaa omiani pois lähteneen perään anteeksipynnön kera.

Vastuu omista ja muiden teoista ja loukattujen sieluista ehkä tulee olla mielessä. Joidenkin mielestä kaikki julistustavat käyvät, ihmisiä ei tarvitse kohdata eikä suhteita luoda. Kai näitäkin

tarvitaan, tai sitten joku haluaa meidän luulevan, että tarkoitus pyhittää keinot eikä hienotunteisuutta tai oveluutta tarvita.

Entä jos mokia on tullut ja tulee edelleen? Onneksi Jumalan armo Kristuksessa koskee myös meitä. Hän voi myös kulkea kuten eräs perheenisä lapsensa perässä, ja hiiskumatta kääntää istutetut sipulit oikein päin. Mutta tekeekö Isä aina niin?

Minulla on myös korvaava kokemus, Provinssirockista. Aktion teltassa esiintyivät draamaryhmämme sekä **Leppilampi** ja **Terho**, mutta olin välillä hieman etäämpänä, ja jätkäporukka jäi juttelemaan. Päädyin antamaan kitarani soitettavaksi, soitin itse huuliharppua ja hoilasimme hittejä. Kitarani hieman rähjäytyi, mutta riemastuttavaa oli kuinka eräs miekkonen järkyttyi lopetellessamme, kun hän tajusi minun kuuluvan teltan porukkaan. Monta kertaa hän hämmästeli: ”Sä olit aivan yksi meistä.” Vakuutelin olevani edelleenkin tavallinen, ja rohkaisin häntä uskon tielle. Lopuksi totesin, että jos et nyt ole valmis siihen, voitahan ottaa askelen hieman myöhemminkin. Hän uhkui varmuutta: ”Aivan varmasti niin voinkin.”

Kesällä 2015 olin esiintymässä alkoholisteille. Olin miettinyt muutaman maanläheisen ajatuksen ja laulun (esim. **Johnny Cash**iä epätäydellisyydessään). Ihmiset halusivat kuunnella ja jopa suuttuivat, jos joku tuli paikalle hälisten. Ilahtuin, kun minut tiimiin pyytänyt nainen piti minua luontaisesti lahjakkaana laitapuolen väelle esiintyjänä, mutta jäin miettimään: kai asennetta voi oppiakin.

90-luvulla esiintyi vitsailua, että sillä sun tällä asialla ei ollut ”mitään seksuaalista merkitystä”. Ruoka ja suvunjatkaaminen ovatkin olennoilla päällimmäisinä, mutta näinä penninvenyttämisen päivinä tekee mieleni kääntää ajatukset siihen, onko jollain ”mitään pelastushistoriallista merkitystä”. Eli eloonjäämisen suuntaan – vielä kun töitä voi tehdä. Kiinnostavatko meitä pakolaisten kustannukset enemmän kuin se, monenko heistä evankeliumi saavuttaa?

Uusi, Luovan evankelionnin verkosto LEV onkin aloittanut Suomen Evankelinen Allianssi ry:n yhteydessä. Verkosto kokoaa uskovia eri taiteiden ammattilaisia ja harrastajia sekä niitä, jotka haluavat edistää evankeliointia taiteen ja luovuuden avulla seurakunnissa ja omilla paikkakunnillaan ihmisten kesellä. Verkostossa taiteilijat/evangelistat sekä tahot heidän taustallaan jakavat tietotaitoa ja kokemuksia toisilleen, ja ovat innostamassa ja tukemassa toisiaan ja seurakuntia taide-evankelionnin näyssä. Verkosto myös järjestää tapahtumia, hankkeita ja koulutusta. Sähköposti on lev.suomi@gmail.com.

*Draamaryhmä Helsinki
Kristukselle -toiminnassa
90-luvulla, ehkä Vanhan
kirkon puistossa.*

Christian Artists Seminar 30.7.-5.8.2016

Buurooppalaisen kristillisen taidetapaamisen 35. juhlaseminaariin on tulossa enemmän ammattitason artisteja ja opettajia kuin koskaan. Tänne kannattaa tulla heräämään eloon, kehittymään ja löytämään paikkansa taiteensa kanssa! Työpajoja on laulussa, instrumenteissa, esiintyvissä taiteissa, kuvataiteissa, multimediassa ja kommunikaatiotaiteissa, esim. **Pekka Simojoella** laulujen teosta. Legendaariset iltakonsertit ovat yhtä juhlaa.

Sosiaaliteemoina ovat teosten laittoman lataamisen vaikutukset sekä avoimen lähdekoodin vs. patenttilakien lobbaamisen uhka taiteelle ja innovaatioille. Näistä tai muista huolenaiheista pyydetään järjestöiltä nyt kannanottoja, jotta EU-päätäjille saadaan muotoiltua lausunto.

Sydämellisesti tervetuloa seminaariin! Edullinen retkeilymajoitusmahdollisuus. Lisätietoja www.christianartists.org tai puh. 040 590 7208. Esitekortteja saatavilla.

Jos ei ole koskaan käynyt Christian Artists Seminareissa, juhlaseminaari olisi erinomainen mahdollisuus. Kiinnostuneiden olisi hyvä osallistua ainakin kerran elämässä. Saman tapahtuman puitteista löytyvää luovuuden ja taituruuden määrää on sanottu mykistävöksikin. Kuitenkin ammattilaiset ja yleisö niissä haluavat rohkaista hienolla tavalla myös harrastelijoita ja opiskelijoita. Työpajoja on useista rajatuista aiheista ja ne kestävät esimerkiksi 4 h kukin, ja niitä voi liittää osaksi opintojaan.

Seminaari voi olla hyvä foorumi myös niille osaaville taiteilijoille, jotka haluavat esittäytyä muille eurooppalaisille tahoille. Seuraavan vuoden iltakonsertteihin tai työpajojen pitäjiksi koostetaan ohjelmaa edellisen vuoden syksyllä. Toimistolle on mahdollista lähettää itsestään esittelypaketti sähköpostitse 15.08. - 15.09. välissä ja kertoa kiinnostuksestaan ottaa opetus- tai ohjelmavastuuta. Tämän jälkeen päätetään esiintyjät taidenäytteiden ja opetustarpeiden mukaan. Iltakonserttien esittäytymisosoitteet (myös kuvataiteilijoille jne.) ovat lyhyitä ja saattavat kestää vain n. 15 min.

Joinakin vuosina suomalaisia on lähtenyt porukalla näihin seminaareihin lentäen taikka samalla autolla Ruotsin läpi. Lautalla pääsee myös suoraan Saksaan, siitä vain ajetaan omalla tai vuokra-autolla Saksan länsirajoille Bonnin lähelle. Sivuille www.caf.fi saatetaan laittaa lisätietoja kunkin kesän kimpamatkustamisista tai muista suomalaisten matkustusvinkeistä.

Valokuva: Christian Artists Seminar

Christian Artists Seminar, Hollanti

Linnut taiteessa

Erkki Kallio

Linnut ovat kautta aikojen kiehtoneet ihmisiä ja niitä on seurattu ja ikuistettu niin kynällä, siveltimellä kuin myös kameralla.

Suomalaisen **Ferdinand von Wrightin** ”Taistelevat metsot” on yksi tunnetuimpia ja ihailuimpia lintumaalauksia. Hyvin monet muutkin linnut on aikojen kuluessa taitavasti ikuistettu käden taidolla tauluihin.

Luontovalokuvaajien ehdottomia suosikkeja ovat aina olleet linnut. Niiden kauneus ja siipien niille antama vapaus kiehtovat. **Hannu Hautala** on maamme lintuvalokuvauksen eittämätön pioneeri.

Lintuja tapaa myös usein eri maiden postimerkeissä. Taiteilijat ovat ikuistaneet lintuja yli 27 000 postimerkkiin. Lintupostimerkit on suosittu keräilykohde.

Valokuva: Erkki Kallio

Riekko

Valokuva: Erkki Kallio

Keltasirkku

Luostarikeskuksen toiminta Lammilla rakentuu talkoovoimin

Eila Blom-Nieminen

Toiminnanjohtaja **Hannu Pöyhönen** otti ystävällisesti vastaan vieraat Kristillisen taideseuran Lahden yhdistyksestä.

valokuva: Eila Blom-Nieminen

Hannu Pöyhönen

Tulokahvien jälkeen saimme tutustua kappeliin, jossa kuulimme miten luonnonkaunis ja rauhallinen paikka Pääjärven rannalla oli saatu säätiön käyttöön vuonna 2013. Kuulimme tiivistetyn esityksen ortodoksisen kirkon uskosta, ajattelusta ja luostarikilvoituksesta. Luostarikeskusta ylläpitää **Kaikkien Athosvuoren Pyhien Perintösäätiö**.

Osallistuimme lounaalle, jossa meitä ravittiin myös pyhien elämäkertoilla ja opetuksilla.

Näimme, kuinka pieneen kappeliin maalattiin isoja ikoniaiheisia seinämaalauksia. Aulaan tehdyn kirkkosalin ikkunoissa loisti hämeenlinalaisen **Kyllikki Suden** valmistamat taidokkaat ja värikylläiset lasi-ikonit. Viereisessä tilassa oli parhaillaan valokuvanäyttely Athosvuorelta Kreikasta.

Kaikkialla huokui harras ja vakava tunnelma. Maailma kaikkine kiireineen ja vaatimuksineen jäi tilan ulkopuolelle.

Luterilaisina jäimme pohtimaan luostarikilvoitusta. Matka tarjosi mieleenpainuvan elämyksen.

valokuva: Eila Blom-Nieminen

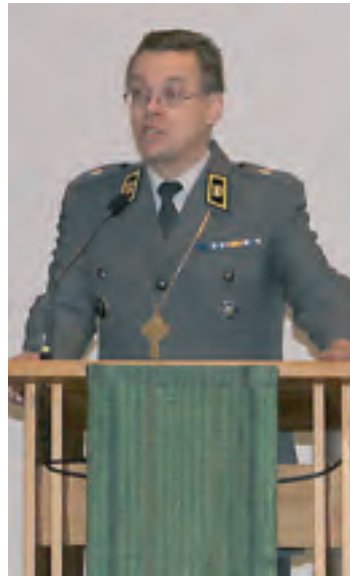
valokuva: Eila Blom-Nieminen

Jumalanäidin lasi-ikoni ja Lammin luostarikeskuksen ikoniseinää.

Kastemaljat Lahden Ristinkirkossa syksyllä 2015

Veijo Muroke

- Tämä on minulle mieluinen tehtävä, koska olen ollut tässä kirkossa kirkkoherrana, mainitsi kenttäpiispa **Pekka Särkiö** avatessaan Kastemaljanäyttelyn Lahden Ristinkirkossa.

valokuva: Veijo Muroke

Viisitoista upeaa kastemaljaa oli valaistujen vitriinien päällä esillä arvokkaasti kirkon ikkunaseinällä. **Heikki Sarmento** ja **Maija Hapuoja** esittivät juhlassa osia tulevasta **Johannes Kastaja**-oratoriosta. Kristillisen säätiön puheenjohtaja **Veijo Muroke** esitteli yleisölle kastemaljat. Jokainen malja sai ihailijan. "Tästä minä pidän". Tilaisuus päättyi kahvitarjoiluun. Jonka aikana kanttori **Johanna Suomala** esitti lastensa kanssa Jumalan kämmenellä -virren. Näyttelyn toteutuksesta vastasi **Kristillinen Taidesäätiö** ja **Lahden Kristillinen Taideseura** yhdessä **Keski-Lahden seurakunnan** kanssa.

valokuva: Veijo Muroke

Kastemaljat näytteillä Lahden Ristin kirkossa.

Taide uskon ilmentäjänä

Uskon Yö on maanlaajuinen seurakuntatapahtuma, joka järjestettiin ensimmäisen kerran yhtäikaa eri seurakunnissa 19.9.2015.

Sen merkeissä seurakunnat kutsuivat eri alojen taiteilijoita tekemään yhdessä hyvää oman paikkakunnan kirkon suojsa. Tapahtumien tuotto ohjattiin seurakunnan ja illan taiteilijoiden yhdessä valitsemaan hyväntekeväisyyskohteeseen.

Uskon Yön ajatuksena on tuoda esille taide uskon ilmentäjänä. Tapahtuma voi samalla tuoda eri alojen taiteilijoita yhteen oman paikkakunnan kirkon suojiin. Tapahtumailta voi rakentua musiikista ja muista taiteen lajeista.

Uskon Yön ohjelmaa Espoon Tapiolan kirkossa. 'Aamun siivin', Tanssiteatteri Xaris. Tanssijat Hanna Launonen, Mari Mäkelä ja Sari Perttu sekä Anastasia Ivanova, Tuuli Mäki ja Jaana Ojanen, ohjaus Titta Sevanto.

Heprealaisia tansseja, ohjaa Wim van der Kooij.

J.S. Bachin Sonata No. 3, C-duuri, osat Largo ja Allegro, Tuulia Hero, viulu.

Luettelo tapahtumaan vuonna 2015 osallistuneista seurakunnista ja kuvakooste eri puolilta Suomea verkkosivulla:

[http://www.kansanraamattuseura.fi/sinulle/tapahtumat_ja_kurssit/uskon_yo_2016/seurakunnissa_tapahtuu_19.9.](http://www.kansanraamattuseura.fi/sinulle/tapahtumat_ja_kurssit/uskon_yo_2016/seurakunnissa_tapahtuu_19.9)

Seurakuntia kutsutaan mukaan yhteiseen tapahtumaan myös ensi vuonna, silloin Uskon Yötä vietetään 29.10. 2016. Teemana on *Laulu uskon ilmentäjänä*.

Kristillisen taideseuran vuosikokous ja vuosijuhla

Hollolassa
Marian ilmestyspäivänä
13.3.2016

Sovituksen kirkko, Keskuskatu 2, Hollola (Salpakangas)

10.00 Messu
Messun jälkeen opastus kirkossa

Vanha pappila, Särkängtie 1, Hollola

12.30 Ruokailu

13.30 Vuosikokous, kokousedustajat

13.30 Muut osallistujat voivat tutustua **Hollolan** kivikirkkoon ja naivistisen miniatyyrimaalarin **Asta Pulkkisen** tuotantoon hänen työhuoneellaan.

14.30 Kakkukahvit

15:00 Vuosijuhla
Musiikkia, **Johanna Suomala**, laulu
Runokokoelma, **Seija ja Lasse Lahtinen**
Puhe, **Pirkko ja Salamat Masih**
Virsi 548

Valokuvat: Eila Blom-Nieminen

Pirkko ja Salamat Masih

Tervetuloa!

Kristillinen taideseura ry
Lahden yhdistys

valokuva: Eila Blom-Nieminen

Hollolan vanha pappila,
Särkängtie 1

Kristillinen taideseura pähkinäkuoressa

Kristillinen taideseura on perustanut kirjailija Hilja ja Haahti ystävineen Helsingissä vuonna 1919. Seuran jäsennumero Suomen yhdistysrekisterissä on 1.

Sääntöjen mukaan seuran tarkoituksena on: "... kristinuskon hengessä ja suomalaisuuden pohjalta toimien herättää taideharrastusta ja edistää kristillisen taiteen levittämistä ja tunnetuksi tekemistä maassamme".

Seuran jäsenet ovat taiteista kiinnostuneita tai taiteita harrastavia kristittyjä. Jäseniin kuuluu myös päätoimisia taiteilijoita. Seura on edistänyt keskustelua taiteesta ja taideharrastusta seurakunnissa, mm. kirkkojen taidehankintoja sekä harjoittanut julkaisutoimintaa.

Seura on Kirkkopalvelut ry:n jäsen. Seura on Tieteen ja Taiteen Kristillisen Tukisäätiön (TTKT) perustajajäsen, jonka kautta seura on myöntänyt useina vuosina apurahoja taiteelliseen toimintaan. Vuonna 2011 Kristillinen taideseura perusti Kristillisen taidesäätiön, jonka tarkoituksena on kristinuskon hengessä tukea ja edistää taidekasvatusta, jakaa apurahoja taiteelliseen työskentelyyn ja tukea yhteistyössä eri osapuolten kanssa toteutettavia taidehankkeita. Kristillinen taideseura julkaisee vuosittain ilmestyvä *Ars Magna* -lehteä.

Kristillisen taideseuran verkkosivut uudistuvat 2016. Sivujen uuden ilmeen on suunnitellut muotoilija Juho Asikainen.

Tervetuloa Kristillisen taideseuran jäseneksi

Kiinnostaako sinua Kristillisen taideseuran toiminta? Jos haluat jäseneksi, ota yhteyttä haluamaasi paikallisyhdistykseen ja ilmoita yhteystietosi. Jäsenmaksu on tällä hetkellä 10 € vuodessa. Jäsen saa kerran vuodessa ilmestyvän *Ars Magna* -lehden ja paikallisyhdistyksen jäsentiedotteet, joista saa tietoa yhdistyksen toiminnasta.

Kristillisen taideseuran paikallisyhdistysten yhteystietoja:

Helsingin yhdistys

Ansa Kirjavainen
Pursimiehenkatu 20 A 6
00150 Helsinki
040-5435912
ansa.outi(a)gmail.com

Lahden yhdistys

Mirja Salminen
Vuorikatu 20 D 51
15110 Lahti
044-3002770
mirjasalminen(a)phnet.fi

Mikkelin yhdistys

Martta Juuti
Kaitentie 39 E 78
50160 Mikkeli
0400-456640
riitta.marttinen(a)suomi24.fi

Kotkan yhdistys

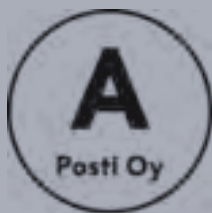
Varpu Sintonen
Pajannmäenkatu 11 C
48600 Kotka
044-7259246
varpu.sintonen(a)gmail.com

Lounais-Suomen yhdistys

Erkki Kallio
Ilolantie 6 as 11
32440 Alastaro
040-5236815
eki.kallio(a)suomi24.fi

Christian Artists Finland CAF ry

Arto Vuorela
Vanhatie 44
02880 Veikkola
040-5907208
arto.k.vuorela(a)gmail.com

Posti Green

ARS MAGNA SUURI TAIDE
KRISTILLINEN TAIDeseURA RY